

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΘΙΕΡΣΟΥ

Πρό τινων χρόνων, τῇ 3 Αὐγούστου 1879, ἡ Γαλλία παρέστη ὁλόκληρος εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου ἀνδριάντος τοῦ πρὸς τιμὴν ἐνὸς τῶν μεγάλων πολιτῶν τῆς στηθέντος ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Σιδηροδρόμου τῆς πόλεως Ναντοῦ, καὶ συνισταμένου ἐξ ὀρειχάλκου φλωρεντινοῦ ὕψους 3 μέτρων καὶ 60 %. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρίσταται ὁρθός, μετὰ σταυροειδοῦς ἐνδύματος τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐλαφρῶς ἐκτινόμενης καὶ τῶν τελευταίων δακτύλων συνεπτυγμένων, ὡς συνήθως συνήθιζε νὰ εἶνε. Ἡ ὁμοιότης εἶνε μεγίστη, ἂν καὶ ἐλλείπουσι τὰ δίοπτρα, ἅτινα μεταβάλλουσι τὴν ἔκφρασιν τῆς φυσιογνωμίας. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ κρατεῖ κύλινδρον ἡμίκλειστον ἐφ' οὗ εἶνε ἐγκεχαραγμένοι αἱ λέξεις «Συνθήκη τῆς εἰρήνης τοῦ 1871».

Τὸ κρηπίδωμα εἶνε ἐκ λίθου ἐκ τοῦ ὅρους Ἰούρα, καὶ ἔχει πέντε μέτρα ὕψος. Ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῆς κορωνίδος ὑπάρχουσι σήματα ἐνοπλά τεσσάρων νομῶν τῆς Γαλλίας, οἵτινες πρῶτοι ἐνεγράφησαν διὰ τὴν ἔγερσιν τοῦ ἀνδριάντος. Κοσμήματα ἐκ φύλλων δρυὸς καὶ δάφνης κρέμονται ἐκ τῶν σημάτων. Ἐπὶ τῆς κυρίας προσόψεως τοῦ ἀνδριάντος ὑπάρχει ἀλληγορικὴ ἐξ ὀρειχάλκου εἰκὼν, εἰκονίζουσα τὴν Ἱστορίαν γράφουσα τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ ἐδάφους 1 Αὐγούστου 1873. Κάτωθεν δὲ αἱ ἐξῆς λέξεις χρυσοῖς γράμμασιν. Α. Θιέρσῳ τῷ ἐλευθερωτῇ τοῦ ἐδάφους. Τὸ δὲ ἄγαλμα εἶνε ἔργον τοῦ διακρίμενου γλύπτου Γιλβέρτου.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

ΛΑΠΩΝΕΣ

Οἱ Λάπωνες κατοικοῦσι τὸ βορειότερον τῆς Εὐρώπης ἔκτασιν 110 λευγῶν μῆκους καὶ 130 πλάτους. Ἔχουσιν ἀνάστημα ἐλάχιστον ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, ὀφθαλμοὺς μικροὺς καὶ μέλανας, κόμην μακράν, καὶ τὴν χροῖαν χαλκόχρουν. Ἐνδύονται πάντοτε διὰ σισυρῶν ἄρκτων, ἢ καὶ δερμάτων προβάτων ἢ ἄλλων ζώων, διὰ πύλου τῆς αὐτῆς κατασκευῆς, ἐν ᾧ ἔχουσι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τετυλιγμένους, διὰ χειρῶν, περιεχουσῶν ἄχυρα ἢ ξηρὰ χόρτα. Αἱ γυναῖκες φέρουσι σχεδὸν τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν τῶν ἀνδρῶν μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ μὲν ἄνδρες ἀναρτῶσιν ἐνώπιον αὐτῶν σάκκον καπνοῦ, οἱ δὲ γυναῖκες τὰ τῆς ἰδίας χρήσεως ψαλλίδια ἢ ἐργαλεῖα ραπτικῆς, ἢ καὶ ἐνίοτε τὸ βρέφος τῶν μετὰ τῆς κοίτης του.

Αἱ καλύβαι τῶν, κεκαλυμμέναι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπὸ δερματῶν ἔχουσι δύο ταπεινοτάτας εἰσόδους, μίαν δι' ἑκαστον φύλον, ὅπερ εἶνε εἰς τὸ ἄκρον αὐστηρὸν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων του τούτων.

Ἡ γυνὴ μάλιστα οὐδέποτε δύναται νὰ διέλθῃ διὰ τῆς εἰσόδου τῶν ἀνδρῶν, διότι ἂν τις τούτων ἐξέρχεται εἰς ἐκδρομὴν καὶ συναντήσῃ γυναῖκα ἐν τῇ ἐξόδῳ του, θεωρεῖ τοῦτο ὡς κάκιστον ὁλώνον.

Ὁ κ. Forbes, ὅστις ἐσπούδασεν ἰδιαιτέρως τὰ ἔθιμα τῆς παραδόξου ταύτης φυλῆς, διηγείται οὕτω τὰ τῆς ἀφίξεώς του. «Ἀφ' οὗ διήλθομεν ρυάκιον διείδομεν χωρὶς Λαπῶνων ἐν ὑψηλῇ καὶ χλοερᾷ πεδιάδι. Καθ' ὅσον ἐπλησιάζομεν ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν πληθύν τῶν ἀναριθμητῶν στύλων, οὓς ἐδύλομεν ἐμπεπηγμένους καθ' ὁδόν· οἱ στύλοι οὗτοι, ὡς ἐμάθομεν κατόπιν, ἐχρησίμευσον πρὸς ἀνάρτησιν ἐπ' αὐτῶν δορῶν ἄρκτων ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ παρεῖχον

οὕτως ἄσυλον εἰς πολλὰς οἰκογενείας. Ἐν ἐκάστη τοιούτου εἰδους καλύβῃ εὐρίσκοντο βαρέλια, ἐνδύματα καὶ πολλὰ ἐργαλεῖα, ἐκτεθειμένα εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἡλίου. Οἱ ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντες ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία προῦκάλουν τὴν ἀθλίαν· τόσῳ ἦσαν ἀκάθαρτοι. Πλὴν καθ' ὅσον ἐπλησίαζον αὐτοὺς συνεπάθουν ὅλον ἐν πρὸς τὰ ὄντα ἐκεῖνα, ἅτινα προέδιδον εὐφυΐαν καὶ εἶχόν τι τὸ ἀειέραστον. Καὶ ἡ φιλοξενία δὲ παρ' αὐτοῖς εἶνε ἀνεπτυγμένη εἰς μέγαν βαθμόν, διότι ἐδέχθησαν ἡμῶς ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ὑστεροβουλίας. Εἰσι δὲ ἀνεπτυγμένοι τὸ πλεῖστον, διότι πολλοὺς εἶδομεν καὶ ἀναγινώσκοντας, μεταξὺ μάλιστα τῶν βιβλίων τῶν διέκρινα τὴν Ἀγίαν Γραφήν ἐν φοινικῇ διαλέκτῳ».

Η ΕΛΠΙΣ

(Ποίημα τοῦ Schiller.)

Πολλὰ καὶ ἐκφραζόμεθα καὶ ὀνειροπολοῦμεν,
περὶ μελλούσης εὐτυχίας
καὶ πάντοτε φαινόμεθα ὅτι ἐπιζητοῦμεν
χρυσοῦν τι τέρμα εὐπραγίας.
Ὁ κόσμος φθίνει διαρκῶς καὶ διαρκῶς ἀνθίζει.
πλὴν πάντοτε ὁ ἄνθρωπος βελτίωσιν ἐλπίζει.

Καὶ οὕτως ἡ ἐλπίς αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν ἐμβάλλει,
αὐτὴ τερπνῶς προσμεριδιᾷ εἰς τὸ παιδρὸν παιδίον,
τὸν νέον δελεάζουσι τὰ μαγικά τῆς κάλλης
οὐδὲ μετὰ τοῦ γέροντος λαμβάνει τὸ μνημεῖον·
διότι, κατερχόμενος εἰς τὴν ψυχρὰν κοιτίδα,
ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτὸς φυτεύει—τὴν ἐλπίδα.

Δὲν εἶνε αὕτη χαροπὴ, ματαία φαντασία,
ἣν τίκτει ὁ ἐγκέφαλος ἀνθρώπων ἀνοήτων,
ἀλλ' ἀναγγέλλεται τρανῶς ἐν μέσῃ τῇ καρδίᾳ
ὅτι ἡμεῖς ἐπλάσθημεν πρὸς ἕτερόν τι κρεῖττον·
καὶ ὅ,τι ἡ ἐνδόμυχος φωνὴ διασαλπίζει,
δὲν ἀπατᾷ τὴν εὐγενῆ ψυχὴν ἥτις ἐλπίζει.

(μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Δ. ΒΑΛΒΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ ἑγκρίτου γαλλικοῦ περιοδικοῦ «Société Botanique de France» εἰς ὃ συμμετέχουσι τῆς συντάξεως οἱ ἀριστοὶ τῶν βοτανικῶν τῆς Γαλλίας καὶ ὅπερ οὐκ ὀλίγας ὑπηρεσίας προσφέρει εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔθνος ἐδημοσιεύθη εὐμενὴς Βιβλιοκρισία ὑπὲρ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος ἀρίστου συγγράμματος «Δοκίμιον Γεωργίας» τοῦ καθηγητοῦ κ. Πονηροπούλου, ἣν μεταφέρομεν ἐν μεταφράσει εἰς τὰς στήλας ἡμῶν.

«Δοκίμιον Γεωργίας ὑπὸ Εὐσταθίου Πονηροπούλου, καθηγητοῦ τῆς βοτανικῆς καὶ γεωπονίας ἐν τῷ διδασκαλεῖῳ Ἀθηνῶν. Εἰς τόμος εἰς 8ον de I—XVI καὶ 500 σελ. Ἐν Ἀθήναις 1883.

Ἡ πρόοδος τῆς γεωργίας ἐν τοῖς πεπολιτισμένοις τόποις ἀναλόγως εὐρίσκεται ἀείποτε εἰς εὐθὺν λόγον πρὸς τὴν ὕλικήν πρόοδον τῶν εἰρημένων τόπων. Ὅθεν αἱ πανταχοῦ γινόμεναι προσπάθειαι πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ κλάδου τούτου ἀναγκαιοτάτου, εἰς τὸ ἐμπόριον ἡμῶν θὰ εἶνε παρ' ἡμῖν πάντοτε εὐπρόσδεκτοι. Ἀνέκαθεν δ' αὕτη μετέχει τῆς πρόοδος ταύτης ἀκολουθοῦσα ἐπιμελῶς τὰς διαφόρους βελτιώσεις τὰς ὡς ἀρχὴ τεθείσας ὑπὸ τῶν ἐπιφανῶν καθηγητῶν καὶ προσπαθοῦσα νὰ συμμορφωθῇ ταύταις πρακτικῶς.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀξιολόγου τούτου τόμου συντελεῖ, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος, εἰς τὸ ὠθεῖν τοὺς πατριώτας τοῦ Ἑλλήνας εἰς τὸ λυσιτελέστατον τοῦτο μέσον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας των.

Οὐ μόνον διὰ τῆς ἐπαγωγικῆς αὐτοῦ διδαχῆς γινομένης ἐπισταμένως δεικνύσι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τὰς ἐν χρήσει διαφόρους γεωπονικὰς μεθόδους ἐν τοῖς ὁμόροις κράτεσιν, ἀλλ' εἰσέτι καὶ διὰ πολυαριθμῶν εἰκόνων παριστᾷ τὰ ἐργαλεῖα τὰ χρησιμεύοντα πρὸς διεύθυνσιν πάσης καλλιεργικῆς καὶ βιομηχανικῆς γεωργίας. Ἐξεταζόμενον τὸ σύγγραμμα τοῦτο, θὰ ἐφαίνετο ὅτι ἐγένετο πρὸς σπουδὴν ἰδίως τῆς παρ' Ἑλλήσι γεωργίας, ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς διαψεύδει ἡμᾶς, δεικνύων ἐκ περισσοῦ ἐν τέλει αὐτοῦ τὰ χωρία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων ὡς καὶ τὰ ἀρχαῖα ὀνόματα τῶν ἄλλοτε ἐν χρήσει γεωπονικῶν ἐργαλείων. Ἐκ τούτου καταφαίνεται πόσον οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐγνώριζον πληρέστατα τὰ τῆς γεωπονίας, μεταχειριζόμενοι εἰδικούς τρόπους διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐκάστου δένδρου.

Συγχαίρομεν ὅθεν τὸν ἐν Ἀθήναις συνῖδελφον ἡμῶν κ. Ε. Πονηρόπουλον διότι ἠδυνήθη νὰ ὠφελήσῃ ἐπὶ τοσοῦτον τὸ κοινὸν διὰ τῶν σοφῶν αὐτοῦ μαθημάτων ἐκδίδων σύγγραμμα τοῦ εἶδους τούτου ὅπερ εἶνε ἀληθῶς τὸ κάτοπτρον τῆς ἐν τῷ τόπῳ του γεωπονίας.

Ἐπειδὴ δ' ὁ συγγραφεὺς οὔτε χρόνου οὔτε χρημάτων ἐφείσθη ὥπως καταστήσῃ αὐτὸ ἄξιον τῆς ἐπιγραφῆς ἣν φέρει, πεποίθαμεν ὅτι αἱ προσπάθειαι του θὰ τύχωσιν αἰσιωμάτων ἀποτελεσμάτων καὶ σῦναμα θὰ ὦσιν ἐν δικαίῳμα κεκτημένον καὶ ἄξιον τῆς προσοχῆς τοῦ σεβαστοῦ του μονάρχου.»

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐξερράγη ποτὲ ἐν τῷ Δέλφτ τῆς Ὀλλανδίας φοβερά πυρκαϊά. Ἡ φλόξ κατέλαβε καὶ τινὰ πύργον ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ ὁποίου οἰκογένειά τις πελαργῶν εἶχεν ἐγκαταστή. Ἐπὶ ματαίῳ προσεπάθησεν ὁ πατὴρ νὰ ἀπομακρύνῃ ἐκεῖθεν τὰ νεογνά αὐτοῦ, διότι ταῦτα ἦσαν πολὺ βαρέα διὰ τὸ φάμος του.

Ὅλον ἐν ὑψηλότερον ἐστροβιλοῦτο ἡ φλόξ καὶ ἤδη ἤγγιζεν τὴν φωλεάν. Τότε ὁ πελαργὸς κατῆλθεν ἐπὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐκάλυψεν αὐτὰ διὰ τῶν πτερύγων του καὶ συγκατεκάη μετ' αὐτῶν.

Μακεδῶν στρατιώτης ὠδήγει ἡμίονον, φέρουσιν σάκκους τινὰς χρημάτων διὰ τὸν Ἀλέξανδρον, εἶδε δὲ ὅτι τὸ ζῶον σχεδὸν κατέπιπτεν ὑπὸ τὸ βάρος.

Εὐσπλαγχνισθεὶς αὐτὸ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν ὤμων τῆς ἡμίονου τοὺς σάκκους καὶ ἔσυρεν αὐτοὺς αὐτὸς μέχρι τῆς σκηνῆς τοῦ βασιλέως.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐγένετο ἀπαρητήτως μάρτυς τοῦ συμβεβηκότος.

Καὶ προχωρήσας εἶπε τῷ στρατιώτῃ· θάρρει, γενναῖε ἄνερ! καὶ φέρε τοὺς σάκκους τῶν χρημάτων εἰς τὴν σκηνήν σου· εἶσαι ἄξιος ὥπως σοὶ ἀνήκωσιν.

Ἄραψ τις περιπλανήθη ἐν τῇ ἐρήμῳ. Δύο ὄλας ἡμέρας οὐδὲν εἶχε φάγει καὶ ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης.

Τέλος συνήντησεν ἐν τῶν φρεάτων ἐκείνων, ἐξ ὧν οἱ ὀδοίποροι ποτίζουσι τὰς καμήλους οὐτῶν, καὶ εἶδεν ἐπὶ τῆς ἀμμου μικρὸν σκύτινον σάκκον.

— Εὐλογητὸς ὁ Θεός, εἶπεν, ὅτε ὑπήγειρε καὶ ἐψηλάφησεν

αὐτόν. εἶναι, πιστεύω, φοίνικες ἢ κάρυα. Πόσον θέλω ἀναλάβει καὶ ἀναζωπυρηθῇ δι' αὐτῶν! Καὶ ταῦτα ἐλπίζων ἠνέψξε τὸν σάκκον. Ὅτε ὁμως εἶδε τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἀνέκραξε περίλυπος:

Ἄχ! εἶναι μάργαριται!

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ νεότης παρατηρεῖ ἔμπρός, τὸ γῆρας ὀπίσω.

Ἐξαιρουμένης τῆς ἀναιδεῖας καὶ αὐθαδεῖας τὸ πνεῦμα πολλῶν νέων θὰ ἦτο μηδενικόν.

Ἡ ἐλπίς εἶνε θεότης, ἥτις μόνον εἰς τὴν καρδίαν μας ἔχει ναοὺς καὶ βωμοὺς.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΚΟΡΑΗΣ»

Τὸ παρὰ τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ μεταφερθὲν γνωστὸν βιβλιοπωλεῖον ὅπερ πρό τινων ἐτῶν χάρις εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκραν φιλοκαλίαν τοῦ διευθυντοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου κατέστη ἐφάμιλλον τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ τοιούτων, προετοιμάζει καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο λαμπράν καὶ πλούσιαν ἐκθεσιν παντοίων συγγραμμάτων μετὰ κομψῶν καὶ ὡραίων περικαλυμμάτων διὰ δῶρα καταλληλότατα τῆς Α'. τοῦ ἔτους.

Ὁ κ. Α. Κωνσταντινίδης πρῶτος αὐτὸς εἰσαγαγὼν τὴν πρόοδον ταύτην χρησιμωτάτην καὶ ἄξιαν μιμήσεως διότι παντὸς ἄλλου δώρου ἢ ἀπόκτησις βιβλίου ὠφελίμου εἶνε προτιμητέα πράγματος ἐφημέρου καθήκον ἐπιβάλλεται πρὸς τοὺς φίλους τῶν ὡραίων ἔργων πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους νὰ ἐνισχύσωσι διὰ τῆς ὑποστηρίξεώς των ἴνα ὀλίγον κατ' ὀλίγον δυνηθῇ ὁ φιλόκαλος καὶ φιλόπονος κ. Α. Κωνσταντινίδης νὰ προδῇ εἰς γενικωτέρας τελειοποιήσεις.

Ἐκτὸς δὲ τῶν παντοειδῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν συγγραμμάτων ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἐφέτος προητοιμασεν εἰς μέγαν ἀριθμὸν καὶ εἰς εὐθηνότατας τιμὰς ἡμεροδείκτας 42 σχημάτων συντεταγμένους ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ καὶ κοσμιμένους δι' ὡραίων εἰκόνων.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ

Μυθοὶ Παναγίτου Ἰ. Φέρμπου — ἑκδοσὶς ἐκλεκτή. Τιμᾶται φρ. 3.

— Παιδικὰ Διηγήματα. Ἀριστοτέλους Κουρτίδου. Τόμος κομψὸς σελ. 200 τιμᾶται φρ. 1, 50.

— Lire dans GIL-BLAS. La joie de vivre, grand roman inédit par Émile Zola. Παραγγέλλας δέχεται τὸ παρὰ τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ Μετὰ γνωστὸν Πρακτορεῖον ἑνῶν ἐφημερίδων, βιβλίων κ. λ. π. τοῦ κ. Θ. Ξενάκη.

Πρὸς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους συνδρομητὰς τοὺς μὴ ἀποτίσαντας ἐτι τὴν συνδρομήν των γνωστοποιούμεν ὅτι λίαν προσεχῶς θέλομεν λάβει κατὰλληλα μέτρα διότι εἶνε ἀδικον, νομίζομεν, νὰ δαπανᾷ τις οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἑκδοσὶν τοῦ φύλλου ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ καὶ οἱ κύριοι οὗτοι νὰ μὴ ἐκπληρῶσι τὰς ἐλαχίστας ὑποχρεώσεις των. Εὐχαρίστως δὲ ἀποδεχόμεθα τὴν ἐπιστροφὴν ὧν τῶν φύλλων τῶν μὴ ἐννοούντων νὰ ἀποτίσωσι τὴν συνδρομήν των.

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΙΑΝΕΜΗΘΗΣΕΤΑΙ Η ΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ Β' ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΕΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

ΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Β' ΕΤΟΥΣ ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ